

Top-Mirakelmand i Knibe

Fortælling af
Knut Skjelt.

(Fortf.)

"Ja, men er der Vid i den?" sagde Smeden.

"Den er saa stærk, saa stærk!" svarede Datteren; "den styrer igiennem som ingen Ting og er saa let at arbejde med."

"Var du nede i Smedjen?" sagde Moderen strengt; "jeg saa dig komme op ad Stien."

Den unge pige blev blussende rød.

"Ja, jeg var der nede bare et Øjeblik for at takke Madjen for Kniven," svarede hun forvirret; "det er ham, der har lavet den til mig."

"Du burde ikke tage imod Forænderinger af Svendene," sagde Moderen endnu strengere end før. "Men gaa nu ud i Kjøkkenet igjen," sagde hun til; "binde og jeg har noget at snakke med hinanden om og vil helst være ene."

Den unge pige saa fra den ene til den anden.

Faderen nikkede opmuntrende til hende; men Moderen rynkede Panden og saa paa sit Strikkestøj.

"Kan hende at Helene har valgt," sagde Top-Mirakelmand, saa snart Datteren var borte.

"Hvad har hun?"

"Valgt; men det er nu bare faadan noget, jeg tænker."

"Hvem skulde det da være?"

"Niels Madjen, min dygtigste Smed."

"Aa, hvor vil du hen, Jens! Tror du da, Pigebarnet er toset?"

"Ja, ja, Mariane; hun kan godt lide ham, det har jeg luvret hende a', og der er jeg igjen i Knibe; for om det er sig saa, ved jeg aldrig, hvad jeg skal svare dem: ja eller nej."

"Aa, Pasifær, Jens! Det kan jo da aldrig være Tale om, at vi skulde kaste bort eneste Barn, Byens rigeste Gifte, i Armen paa den første den bedste fattige Haandværksfønd."

"Ja, det kan dog maasse komme dertil, Mariane, at jeg vil modsig dig, hvis hun vil ha' ham, vel at mærke. For vel er han fattig paa Penge, men det var jeg ogsaa til at begynde med. Da jeg var Hjørdreng og tjente hos Kristian Bøllersgaard..."

"Jh, men hvorfor kommer du dog immer og altid tilbage til denne sjøllede Hjørdrengs-Historie, som du en Gang før alle burde slette om i Streg over!" afbrød Fruen ham vrispendt. "Vi skulde altsaa have fjernet alle de Penge paa Helene, lad det hende lære Musik og Tysk og Fransk og Engelsk..."

"Og Husboldning..."

"Og Husboldning, ja, for at lade hende ende som slet og ret Smedekone?"

"Smedekone? Det vilde ellers lyde pent! hm!"

"Du er jo selv Smedekone, Mo'r, og hedder Fru Klarup."

"Ja, vel er jeg Smedekone og har det ogsaa godt nok; jeg beklager mig ingenlunde over min Stilling..."

"Naa, endda ikke?"

"Men det er jo ingenlunde sagt, at denne Niels Madjen, om han blev vor Svigerfætter, hvad Gud forbyder..."

"Stam dig noget, Mariane!"

"Du maa ikke afbryde mig, Jens, men lade mig tale ud!" raabte Fruen med et Ansigt af Hestighed. Er du saa vis paa at denne Niels Madjen kunde styre Bedriften lige saa godt som du?"

"Ja, det er jeg ganske sikker paa, Mariane. Han er — ja, han er rent ud sagt min Overmand i alle Dele. Lad os nu først betragte det, som alle unge Piger ser paa først og fremmest, Udsjend."

"Du var skudt i mig, da jeg var paa hans Alder, stjød Gud skal vide, der var ingen Stads ved mig. Men hvad synes du saa om Helene og Niels Madjen?"

"Hun er den skønneste Karl i hele Byen. Du skulde se ham, den Krølltop, naar han naar derude ved Ambolten med sine bare, senehævede Arme og svinger Hammeren saa Gnisterne flyger fra Jermet. Det er en ren Fornøjelse at se paa ham og paa, hvordan han kan arbejde. For hvad dernæst Dygtigheden anbelangende, saa har jeg ikke kjendt hans Lige. Og han kan regne og skrive som nogen Professor, er fort sagt bannet. Nu skal du høre. Forleden kommer Proprietær Karlens ind i Smedjen til mig og vil betale en større Regning. 'Naa ja, lad os saa se hvor meget det bliver,' siger jeg og begynder at lede op mellem mine Jernplader, som jeg havde skrevet mit Tilgodebeholdning paa; for anden Vogtning har jeg jo aldrig brugt, ser du. 'Hvor er Hovedbogen?' siger jeg til Madjen, 'jeg mener Jernpladerne med Skridtlisten paa?' — 'Dem har jeg vist lavet i Hjulstole,' siger han. — 'Dob og salte Vine!' siger jeg, 'har du

lavet min Hovedbog i Skolblade?' — 'Naa, Ulykken var ikke stor; for jeg havde jo det hele i Hovedet, kjønt en Bille skriftig havde været mere til Pas for Mandens Styld. Men hvad Madjen har at gøre: han gaar ind i Svendekammeret og kommer tilbage med en nøjselig Protokol, som han slaar op i. — 'Her har jeg fort det til Vogn, Mester,' siger han og peger paa Karlens Regnskabs, og der stod det hele med en Skrift saa pæn, at jeg er vis paa, Ulykkesfulde mægtigens ikke er mere korre: De to Hovedvogne, en Arbejdsvogn, to hoeske Harver, fire Svingplove, en Sæddækker og en Strælpløve, og Tallene ud for hver Ting, og de var rene, kan du tro. Se, nu behøver jeg ikke mere at doje med at passe paa mine Jernplader med Skridtlisten paa: Madjen fører enhver Ting til Vogn, strafs den er særbig og det er rene Regnskabs."

"Smeden tau og saa til sin Halvdel; men hun sagde ikke et Ord, hvormed Kurveholen sagde des mere. Den var helt gnaven nu."

"Naa, hvad siger du saa, Mo'r?" sagde han omsider.

"Aa, jeg siger, gaa hen og kom i din Seng, Jens; for du er vist syg, du snakker over dig."

"Syg! Er jeg syg? Saa gu er jeg ej; jeg har aldrig været fristere i mit Liv."

"Han tau en Stund, og derpaa tilføjede han:

"Jeg har længe gaaet som i en Knibe og længtes efter at saa snakket med dig om de Dele, og nu er det endelig sket, og du ved min Mening. At Niels og Helene holder af hinanden, det tror jeg nu, kjønt det er jo ikke umuligt, at jeg kan tage fejl. Men det er altid godt at være forberedt, at være betant paa, hvordan jeg vil stille sig i faadan en Sag, hvis det skulde hændes, at a... og derfor mente jeg, at det var bedst, du og jeg blev enige i Tide."

"Det bliver vi aldrig om den Ting, Jens!" raabte Fruen heftigt.

"Saaemend gjør vi saa, Mariane..."

"Jeg, aldrig! Jeg ser nok, der er bannet et Komplot imod mig; men sig du, sig J, hvad J vil, jeg siger nej! Niels Madjen skal aldrig blive min Svigerfætter!"

"Aa, det skal du ikke være saa bestemt paa," sagde Manden sagtmødt.

"Komplot, siger du. Nej, saagu er det intet Komplot, der er ikke velet et Ord mellem os om Tingene end nu; men det bæres mig for, det vil komme, og derfor tænkte jeg..."

"Ser du, Mariane, jeg har ogsaa haft store Tanter om Helene. Jeg har tænkt paa Herredsfogedfrue, Præstefruer, Kjøbmandsfrue og deslige; men saa skulde vi af med hende, maatte kunde hendes Mand føre hende langt bort fra os. Kunde jeg derimod saa en dygtig Kæster i min Svigerfætter, saa behøvede vi hende hos os, og det kunde være saa rart."

Top-Mirakelmand blev siddende lidt og ventede paa, at hans Halvdel skulde opslå sine blide Næst; men da det ikke skete, medens derimod Kurveholen snakkede uophørligt, blev han tilsidst kjed af det. Han stod op og forlod Stuen og gik ned i Smedjen og saa til Hølfene.

"Hille min Sandten!" udbrød han fornøjet, "allerdele særdige med at bestaa de fire Hjul!"

"Ja vel, Mester," svarede Niels Madjen, der stod for Jlden, "og jeg tænkte næsten, vi ogsaa skal blive særdige med de to næste Par inden Aften."

I det samme snappede han et Stykke Jern af Jlden og lagde det paa Ambolten: Hammeren klang, og Gnisterne spyg, og Top-Mirakelmand stod og saa paa med et tilfreds Smil.

"Sikken et Hoved og sikken et Par Hænder, der sidder paa den Karl!" tænkte han. "Jeg vilde næsten ønske, der kunde blive et Par af ham og Helene, og fra min Side skal der ikke være det mindste i Bejen — bare Mariane ikke havde saa meget imod det! Men hun gir' sig vel, naar hun saar alle os andre isind sig."

Top-Mirakelmand havde ikke taget fejl: hans Datter og den flinke, unge Svend holdt af hinanden, og det vidste Fruen saamaend ogsaa godt; kun vilde hun ikke vide det, og hun søgte at berolige sig med, at det kun var en flygtig Grille fra den "fornuftige" Datters Side, den hun nok skulde blive kureret for, saa snart den rette Friar meldte sig; thi kjønt det forholdt sig, som Smeden havde sagt, at de unge Herrer svarede om den skønne Helene, som Fruer i Hjemmet, havde dog ingen af dem endnu anholdt om hendes Haand — hos Forældrene.

Dette kunde maatte synes underligt nok, men var dog den naturlige Ting

af Verden. Eller er det kanske ikke Friernes sædvanlige Fremgangsmaade: først at sige sig Vigenes Ja og dernæst anholde om Forældrenes Samtykke? Denne Vej havde saa mangen stolt Ungersvend gaaet; men ikke en eneste var hidtil naaet videre end at hente sig en Kurv — ikke en eneste, undtagen den fattige Svend Niels Madjen: han havde havde haft bedre Held, han havde hun givet sit Jaord, de havde lovet hinanden Kjærlighed og Trofasthed til Døden og var altsaa forlovede; men at det var kommet saa vidt, vidste Forældrene intet om.

Saaledes stod Sagerne, da Hr. Praal spraaede paa Skuepladsen. Hr. Praal var efter eget Sigende en indfødt Kjøbenhavnner, for øvrigt en flot Herr og en fin Kavaller, der gjorde et godt og vindende Indtryk paa alle og enhver, ogsaa paa de unge Piger og deres Mødre, og da Nygjet fortalte for "ganske vist", at han var rig som en Kræf, maatte han jo med alle sine sørgige gode Egenskaber anses for "et godt Parti". Hr. Praal var egentlig kun Smedler af Profession, men lod sig kalde Møbelfabrikant. Han lejede en hel Gaard paa Byens bedste Strog, indrettede sig et stort Værksted med mange Svende og aabnede et stort Møbelmagasin. Forretningen syntes at gaa strygende, alle mente, at de n Mand maatte kommandere store Kapitaler, de bedste Huse aabnede sig for ham, Borgerne saa op til ham med Højagtelse, og blandt de unge var han stadig "Ejoven", der stillede alle andre i Skygge.

I Forretningen syntes han ikke at regne Top-Mirakelmand for noget; han stuede vel Hunden paa Gaarden og takserede Mester for lavt; men han havde ikke boet et halvt Aar i M..., før han stiftede Anstalt og gav Højten en helt anden Tone overfor denne Hædersmand og hans triuelige Husfru, men dog naamtlig overfor Datteren. Der var ikke et Hus i Byen, han besøgte saa flittigt som Smeden. Fruen var rent fortvilet af ham, Datteren, for hvis Skyld han besøgte dem saa flittigt, lod hans Kræfter gaa ind ad det ene Dre og ud ad det andet, medens Top-Mirakelmand var noget taas og tilknappet overfor denne ny Fremtoning, git stille omkring og tænkte sit.

Blandt Byens ældre Borgere var der i det mindste to Mand, der ikke turde sværge paa Møbelfabrikantens Soliditet. Den ene var Jens Klarup og den anden hans gode Ven og Gjenbo, Stomagermester Hanjen. Vegge havde begyndt med et Par tomme Hænder, havde arbejdet sig op og ved Jld og Dygtighed og var derfor noget varjomme overfor Folk af den nyere Skole, der slog Kort paa og vilde i Vejret i en Hast.

"Hvad mener du, Hansjen, om denne Praal?" sagde Top-Mirakelmand til sin Ven; "han hedder Praal, men burde maasse hedde Praal?"

"Ja, hvad mener jeg," svarede Stomageren; "det er ikke godt at have Mening, hvor man ingenting ved. Han spytter jo vordfomt om sig, det er en given Ting; men er det hans egne eller andre Penge, han spiller med? Det er det, vi skulde have rede paa, Klarup."

"Gu' er det saa, Hansjen; men hvordan faar vi det at vide?"

"Aa, det gir' sig vel i Enden, som han ja'e, Reklageren. For Kjellen kan det jo være os lige søjed, siden vi ikke gjør Forretning med ham," tilføjede Stomageren med et laadent Grin og skottede hemmelig til Top-Mirakelmand.

Smeden fornem godt Finten, men stak den taus i Lommen og lod som ingenting. Han kunde jo vel begribe, det maatte være en offentlig Hemmelighed, at Praal gjorde sine Højer grønne for den skønne Helene og opbød al sin Elfskærighed for at vinde den fagre Mø.

Hvad skulde Top-Mirakelmand egentlig gjøre ved den Ting? Han var aabenbart i Knibe igjen. Mutter var vundet, Pigebarnet kunde maasse blive det, og kun han alene stod tvivlende og vidste hverken ud eller ind. Det kunde jo dog være fandt, at Praal var saa rig, som Nygjet fortalte. Giftede han sig med Helene, blev hun dog i Byen, og naar Smeden's Penge lagdes til Fabrikantens, vilde det tage et Opjsving med Forretningen, saa Verden vilde forbaufsig. Rigtignok gjorde det ham ondt for den lille Niels Madjen; men han fik at finde sig i sin Skjæbne, der var intet andet at gøre end at vinde.

Vare han havde vidst, hvorledes det stod sig med Fabrikantens Pengesager! Han tog sig for at drifte ham fuld et Par Gange i Klubbene, i det Haab, at han skulde forsnakke sig; men Højersøgene mislykkes for saavidt, at jo flere Toddypers Praal stak bag ved Vesten, des mere pralede han, des større Summer tog han i Munden.

(Sluttes.)

Smæld og Smuld.

Mer klumspiber. I Aaret 1723 boede der i Pest en Stomager, der paa Grund af sin Dærlighed til at skære i Trøedte Gren Andrasfys Dmærfomsfomb. En Gang, da Grevnen kom tilbage fra en diplomatisk Rejse, bragte han et Stykke hvidt Ler med til sin Ven Stomageren. Stomageren kom da paa Tante at skære et Bibebove ud af det porøse Ler, som han vilde forære Grevnen.

Han plejede at arbejde paa sit Bibebove i sine ledige Timer, og han saa da, at Hovedet fik en smuk Farve, af hans begejrede Hænder. Da det mærkelige Lers Fortræffeligheud blev bekendt, fulgte de andre Mølsmand Andrasfys Eksempel og anskaffede sig Merklumspiber. I Begyndelsen var saadanne Piber en sjalden Luftfartstykke forbeholdt de rigeste Stormænd; men nu ere de som kjendte faldne betydelig i Pris.

Den første Merklumspibe, udfaaeret af Stomageren, opbevares i Musæet i Pest.

Kort og godt. En nylig afdød fransk Romanforfatter var gift med en engelsk Malers Datter. Friehistorien er selv noget romanagtig. Romanforfatteren skrev til den unge Pige: Min Frosken! Man siger, at et levende Bæfen ligner en halv Saks, der ingen Rytte er til uden sin anden Halvdel. Har de lyst, er jeg rede til med Dem at klippe Livets Stof? — Pigen svarede ved at sende ham en Saks, og tre Uger efter fejredes Brylluppet.

180,000 Katte fulgt ved Auktion. (B. G.) Forleden Dag blev der i Liverpool holdt en mærkelig Auktion. Ifte mindre end 180,000 Katte fulgte til højskibende efter Begjæring af Firmaet Leventon & Co.

De var døde naturligvis — skjønt der kanske kan være nogen, som nære Tvivl om, at en Kat overhovedet kan dø. Vist nok havde ikke hvert eneste Eksempel været underkastet nogen personlig Undersøgelse; men den Mand, som havde faaet fat paa dem, forstikrede at de var døde, og Skipperen, som havde fragtet dem til Liverpool, paastod det samme, og Leventon & Co. erklærede udtrykkelig, at alle 180,000 havde opført sig stille og rolig baade ombord og under Opjsøbet i deres Pakhus, saa nogen Tvivl kan der ikke godt herse om den Ting.

Tvært imod, der er Grund til at antage, at samtlige disse elstelige firebenede have draget deres sidste Sult for mindst tre tusind otte hundrede og halvfemsfjndstyre Aar siden. De repræsenterer tilsammen henved 20,000 Kitogram af Egyptens Historie af Dyreevigheds og natlig Musil i den store Anstalt for Katteopdræt ved Nilens Bredder for 30 Aarthundreder siden.

Hvorledes de bleve opdagede, er ganske suurigt. En fattig Husmand nede i Egypti Land var en Dag ude at arbejde som sædvanlig. Blufselig — enten han nu ikke var rigtig sikker paa Venene, eller hvorledes det ellers hang sammen — faldt han ned gjennem et Hul i Jorden. Da han var saa heldig ikke at trække Kalken i denne Aulebning, var han i Stand til at se, at der nede ved Bunden af Hullet var en Jngdang til et underjordisk Rum. Jnden for det var der flere andre Rum, og hele Bejen var Væggene klædt med Hylde, og paa Hyldeerne laa der i Tusindvis af nogle juaa gule Pakker. Manden tog en af dem og undersøgte Indholdet; det var en ved Døden afgaet, balsameret og omhyggelig indfaset Kat, — fort sagt en god gammelægtyptisk Kattemumie.

Da Manden havde staaet sig et foreløbigt Overblik over den Beholdning af den ejendommelige Bæve, som fandtes paa Stedet, kreb han frem i Dagens Lys igjen og git til. Husbonden og fortalte, hvad han havde set. Husbonden raadgjættede med en rigtig drevnen Spekulant, og de kom til det Resultat, at en Engkeltmand maatte kunne skaffe dem Penge for disse historiske Smaabyr; han vilde not saa dem afsat til et eller andet Brug, enten som Oldtidslenninger, anvendelige som Gaver ved næste Orientalistkongres, eller som Legetøj eller som Nipsgjennfindere eller som let haandlerlige Kaffeavaaben ved stormende Valgforamlinger. De fatte sig i forbindelse med det oven for nævnte Firma i Liverpool, som strafs fandt ud, at balsamerede Kattelig maatte kunne males til Guano og bruges til at gjøde Ager og Engge med. Det var jo en lidt profaist Anvendelse af saa antike Ojenstande, men det vilde indbringe Penge. Og saa blev da hele Datteren sendt op til England og kom under Auktionsforvalterens Hammer.

Med Fragt og alt kom den i Liverpool paa 1 Penny Halsfjensen, det vil sige aktural 4 Dre Stykkel.

Auktionen var en ganske morsom Forretning. Auktionsholderen brugte en af de afdøde Katte i Stedet for Hammer og slog i Wordet med den, hver Gang han havde opnaaet antageligt Bud paa et Tusind Kitogram. Mindre Partier blev ikke solgte.

St. Paul Nationalbank.
— Efterfølger til —
Howard County Bank,
St. Paul, Nebraska.
Autoriseret Kapital: \$200,000. — Udbetalt Kapital: \$50,000.
Udspreder almindelig Bankforretning. Beskæftigede paa alle Europas levende Byer, Dampskibs-Billetter tilfals, til og fra alle europæiske Punkter. Penge udlænes paa gunstige Billaar. Vi gjør Ublaninger i gode Faarme en Specialitet.

Geo. E. Lean, A. E. Cady, C. C. Hanson,
President. Vicepr. Assist. Kassører.
INTERNATIONAL BANK,
DANNEBROG, NEBR.
Almindelig Bankforretning udføres.
Penge tillæns paa gunstige Betingelser paa fast Ejendom eller personlig Sikkerhed. Beskæftigede paa alle levende Stæder i Verden. Dampskibs-Billetter til og fra Europa selges.
Notary Public tilfiede i Banken.

P. G. SHANSTROM'S
Store
Marlige Godtkjedsudsalg
— af —
OVERFRAKKER
Mit store fuldstændige Lager af denne Vare skal afsættes til Publikums egne Priser.

Dette er et virkelig bona-fide SALG.
Folk kan stole paa den Kjendsgjerning, at Varer vil ved dette Salg blive solgt til hidtil ukjendt lave Priser. Det er mig tillige en Fornøjelse at kunne forsikre, at min Varebeholdning er forholdsvis ny, saa inge behøver at frygte for at skulle erholde overløbet Gods.

Handsker, Vanter og et komplet Udsalg i Herre-Økvipering.
Varene i denne Afdeling vil blive solgt til Spotpris.

Skotoj til toldfri Priser.
Denne Branche af min Forretning udmærker sig ikke blot ved stor Prisbillighed, men den indeholder det største Udvalg paa Egnen. Enhver kan i mit Etablissement finde hvad han netop søger og hvad der passer ham.

De ærede Skandinaver
takkes for den Søgning og Tillid, de har skjenket os i den Tid, der er gaaet, og en Forstættelse af samme eftertragtes.

P. G. SHANSTROM
Skandinavisk Salgsmænd:
J. P. KROGH.

North Platte Lumber Co.
Howard City, Nebr.
— handler med —
alle Slags Tømmer og Bygge-materialer
Godt Kvalitet og lave Priser.
Vi sælger til St Paul Priser
J. A. Cutler,
Manager

DR. N. ROSENBERG,
41 E. Clark Street, Chicago, Ill.,
er udbannet ved Europas berømte Universiteter og Hospitaler, har praktiseret i over 30 Aar, og er den eneste skandinaviske Læge i Amerika, som har gjort Behandling og Kur af kroniske og private Sygdomme til Værelse, og er i Stand til at lade og behandle med næppe og ganske Bæstelser paa dets eget Sygehus.
Duelig Behandling. Urederlige Læsende. Den bedste Emfors. Naturlig bedte og frastaltig Mediciner, og billig Behandling er hvad mine Patienter til enhver Tid med Tillykke har gjort Begjæring paa.

Aroniske Sygdomme, saallem Rheumatisme og Wat. Brækkingsdømme, Leveringdømme, Nærspeelse eller daarlige Fordele, Diarhoer, nervøse Svæffelse, Sædsvine Svæffelse, Tab af Afsømmelse, forurende Laster, nedbrudt Sædsvinning, urent Blod, Stenitet eller Kjerreling, Nerven, Ringorme, Kjølet, for alle kroniske Sygdomme, behandles med heri døb.
Rindesygdomme af ethvert Slags, saallem almindelig Svæffelse, Kæver svæddet, Underlivsurodener, uregelmæssig Menstruation, Encorrhoea, Angimerer og Hviltensmelte Sygdomme endommetia for Kvinder, behandles med den ubrugelige Emfors, og herover i mange Tilfælde hvor andre Læger har feilet.
Private Sygdomme uregelmæssige Bæner med alle deres forferdelige Følger, saallem Tripperie, Tab af Værdighed og Kvadrant, Ulst hos Mand og Kvinde, ukjendt til Forretning, naturlige Udømmelser, Hæver og Svæddet, Uregelmæssig Menstruation, Uregelmæssig Urinabning, behandles hurtigt, og i Dødelige Tilfælde ved filtre og uregelmæssige Bæner, skjenkt af andre heroverende Læger. Udsaa adreterende Kvaliteter med deres Bæstelser og Stenitet, som kun er vedtagende og Svindel, anlægt saa at træffe Penge af godtrædende Høit og den meder Eder med fuld Tillid til mig, som paa fort Tid og med almindelig Lyst, stiftede vil bringe Sundhed og Kvadrant tilbage. Mediciner ledes overalt med heri Smil og i Dødelige Sygdomme.
Lægebog for Enhver, en af mig udgivet Bog paa 62 Sider, giver en fuld Beskrivelse af alle de almindelige forekommende kroniske Sygdomme, deres Forebyggelse og Kur. Sendes frit til enhver og Modtagelsen af et 2 Kents Præmæte.

Ungdommens Haadgaver, en anden Bog paa 48 Sider omhandler alle private Sygdomme, Ungdoms-Udsvæddet og deres Følger etc. og burde læses af alle unge Mænd. Sendes frit til enhver og Modtagelsen af et 2 Kents Præmæte.

Dr. N. Rosenberg, 41 South Clark Street, Chicago, Ill.
Kontoret: Overdag 9-1. Ellilgaae 10-1. Bæve Tanne skrives med fuld Tillid og Fortræffeligheud, og jeg selv i egen Besøin aabner, læser og behøver dem alle. Alle Bæve adresseres